

Vennskap og fest

"Vi løfter deg opp Fredrik, det går bra". Dermed blir jeg løftet to meter opp i været og får plassert den siste plakaten med "BMW Treff 2011" så høyt og overskuelig at alle besøkende MC-treffdeltagere på vei nordover på E6 ikke kan unngå å se den. Det første BMW-treffet arrangert av Lillehammer MC-klubb på ni år er snart i gang. Let the games begin.

■ Tekst og foto: Fredrik og Frale Øyen

Forrige gang Lillehammer MC-klubb arrangerte et BMW-treff var tilbake i 2003. Det var sannelig på tide å gjenta bragden fra den gang. I 2003 foregikk treffet på Hunderfossen, noen kilometer unna Lillehammer sentrum, og hadde rekordstort fremmøte. Lista ble satt vel så høyt i år. Er det noe OL-byen kan, så er det å kjøre i gang massive fester. Denne gangen er det Lillehammer Camping som får æren av å huse treffdeltagere fra fjernt og nært. Ved Mjøsas bredder og bare en kort kjøretur fra sentrum, er beliggenheten nær perfekt.

Da jeg får en forespørsel om å bli med på dugnad, kan jeg bare ikke si nei. Men hva skal en teoretiker som jeg gjøre på dugnad? Etter å ha finlest arbeidslisten som inneholder mer eller mindre utfordrende praktiske jobber som kokk, servitør, vaktmann, installatør, registreringsvakt osv., kommer jeg til at jeg vil nok gjøre minst ugang som medlem av turkomiteen.

Det jeg ikke vet før vi sitter sammen på informasjonsmøtet noen dager før treffet, er at jeg er satt opp som guide på selveste grusturen gjennom Birkebeinerløypa. Grøss og gru, sier jeg bare. Ser bilder av meg selv, blodig med flere brukkne bein, ved siden av en totalhavarent MT. Allikevel, med mottoet "det er bedre å daue enn å drite seg ut", kommer jeg med positiv tilbakemelding til klubben om at dette blir jeg selvsagt med på. Mine totalt 6-7 mil på grus til sammen i løpet av de siste 30 år vil nå komme godt med, tenker jeg. Det er bare å kaste seg ut i det.

Jeg er skikkelig heldig som blir satt opp sammen med tur- og grusekspert Øyvind

Hjelvik. Av Øyvind får jeg treningen jeg trenger – tilpasset opplæring på sitt aller beste. "For å unngå velt kan det ofte være bedre å gi gass enn å bremse." Jeg nikker og sier meg helt enig.

På kvelden setter vi kursen mot Sjusjøen for en rolig gjennomkjøring av løypa. Sånn rundt halvveis over fjellet stopper vi og Øyvind overrasker meg ved å vippe ut av KTM-sekken nydelig brygget kaffe og kjeks som smaker fortreffelig i de vakre omgivelsene langt inne på Ringsakerfjellet.

På vei tilbake til Sjusjøen senere på kvelden, får jeg erfare noe ettertrykkelig hvordan ekte gruskjøring skal gjøres. Heldigvis for meg er det bare å følge sporene etter de grove dekkene på den store og lydhøre KTM sykkelen. Vel tilbake på kjedelig, tørr asfalt, føler jeg at jeg har tatt et stort steg mot å bli en bedre gruskjører. Trening gjør mester.

På fredagskvelden svipper Frale og jeg ned til treffplassen for å møte de andre deltagerne. Snaut 250 treffdeltagere er samlet og klare til en skikkelig fest. Ved fremmøte får vi en innføring i det vanntette og moderne GoPro kameraet som monteres på hjelmen og som filmer og tar bilder i fart. Et perfekt redskap for alle som ønsker å kutte tiden brukt på bildestopp til et minimum.

Treffet varmes opp med diverse foredrag fra MC-turer i Sør-Afrika og India. Etter en offisiell åpning av ordføreren i Lillehammer, er treffet i full gang. Jeg blir forklart at fredagen regnes som oppvarmingen til lørdagen, som starter med MC-parade rundt Lillehammers gater, før vi samles ved Stampesletta. Deltagerne velger mellom tre turalternativer. Asfalt, grus eller en hard core

Augustkvelden er ennå ung. Treffdeltagere varmer opp med kald pils, snacks og gode historier fra tidligere treff og turen før på dagen.

tur for motoriserte birkebeinere – for dem som ikke skyr unna gjørme, vann og en dose sauemøkk.

Asfaltturen går pent og pyntelig langs Mjøsas bredder og inkluderer en sviptur opp gjennom Lucky Næroset og inn i Birkebeinerverdenen. Grusturen starter med et ellers humpete D-koppstrekke fra Lillehammer til Mesnali og derfra inn i Hedemarken og Ringsakerfjellet.

Som lett gassende kjentmann danner jeg baktroppen og klarer greit å holde følge med syklene foran meg. Jeg smiler inne i hjelmen. Dette er supermoro. Gasser mye og bremses nesten ikke. Det er slik det skal gjøres. Etter 5 mil eller så på grus, ankommer vi Sjusjøen hvor vi gjenforenes med

deltagere på de andre turene. Vaffelpressa gløder mens kald Cola venter i solsteiken.

Senere på kvelden blir Frale kapret av barmannskapet og selger unna øl og vin til tørste treffdeltagere i beste dugnadsånd. Samtidig har BMW stilt flere sykler til disposisjon for prøvekjøring, og jeg faller pladask for en mørkerød BMW 1200 R. Nydelige former, stor motor og med et sete som ikke diskriminerer mot kortbeinte. Samtidig tenker jeg på MT-en som slettes ikke ønsker å bli byttet ut med et glinsende ståltrofé med rådyr logo. "Beauty comes from within" - MT-en vil mest sannsynlig overleve neste sesong også.

Etter hvert som mørket smyger seg usett innpå oss, øker lydnivået i takt med de gode historiene. Jeg lærer fra velinformert kilder i Nidaros MC-klubb at man bør samle på ringene på ølboksene og sende dem til protesefabrikker i Afrika. Jeg får også en innføring i hvordan man får ølet til å smake bedre ved å lage ekstra luftehull i ølboksen. BMW kjørere er fritenkende og oppfinnsomme folk. Jeg med min Yamaha henger milevis etter, men lærer fort da BMW folket er mer enn gjennomsnittelig interessert i å spre budskapet sitt til oss andre. Tiden er så kommet for å ta farvel. Litt sørgmodig egentlig, etter en så fin kveld. Vi får trøste oss med at det blir BMW-treff til neste år også – jeg hører snakk om at det blir i Bodø. Kystriksveien fra Namsos og nordover står høyt på turlista vår. Kanskje vi sees i Bodø til neste år?

Et flott kokkelag serverer ekte motorsykkelmatt på løpende bånd - sommertallerkener med burgere, pølser og koteletter med potetsalat og annet tilbehør. Ser du det Hellstrøm?

Tøffe gutter og jenter samles til vaffer og Cola etter endt dyst. Noen timer med sykkelvask gjenstår på programmet.

